

NACIONALINĖ MOKYKLŲ VERTINIMO AGENTŪRA

TRAKŲ R. PALUKNIO „MEDEINOS“ GIMNAZIJOS IŠORINIO VERTINIMO TRUMPOJI ATASKAITA

IŽANGA

Vizito laikas – 2018 m. balandžio 9–12 d.

Vizito tikslas – mokyklos veiklos kokybės išorinis vertinimas.

Išorės vertintojų komanda: vadovaujanti vertintoja Aušra Mažonienė, vertintojai Rita Adomaitienė, Renata Liagienė, Violeta Motiejūnienė.

Išorės vertintojai stebėjo 54 Trakų r. Paluknio „Medeinos“ gimnazijos (toliau – gimnazijos) ugdomasias veiklas, gilinosi į mokinių, mokytojų veiklą pamokose, gimnazijos vadovų ir aptarnaujančio personalo darbą, jie stebėti natūralioje aplinkoje. Išorės vertintojai kalbėjosi su mokyklos darbuotojais, savivaldos institucijų atstovais, mokiniais, mokinių tėvais. Buvo analizuojami kai kurie gimnazijos veiklos, mokinių pasiekimų ir pažangos fiksavimo dokumentai, NMVA, NEC, ŠVIS ir Trakų r. savivaldybės administracijos Švietimo skyriaus pateikta informacija. Vertinant gimnazijos veiklos kokybę vadovautasi Mokyklų, vykdančių bendrojo ugdymo programas, veiklos išorinio vertinimo organizavimo ir vykdymo tvarkos aprašu ir Mokyklų, vykdančių bendrojo ugdymo programas, veiklos kokybės vertinimo rodikliais, patvirtintais Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro 2016-12-30 įsakymu Nr. V-1167.

Vertintojų komanda yra įsitikinusi, kad Trakų r. Paluknio „Medeinos“ gimnazija rekomenduojamus patobulinimus gali įgyvendinti pasinaudodama ataskaitoje pateiktomis rekomendacijomis, numatydama kryptingą pedagoginės bendruomenės kvalifikacijos tobulinimą bei patobulinimus suplanuodama konkreitiems laukiamiems rezultatams, susijusiems su mokinių pasiekimų ir pažangos augimu, pasinaudodama gimnazijos pedagoginės bendruomenės gerą patirtimi.

Trakų r. Paluknio „Medeinos“ gimnazijoje vertinimo metu mokėsi 169 mokiniai, dirbo 29 mokytojai. Gimnazija susikūrė 1994 m. trikalbės Paluknio vidurinės mokyklos pagrindu teritorijoje, kurioje vyrauja daugiatautiškumas, multikultūriškumas, įvairinantis gimnazijos bendruomenės socialinę aplinką, kartu įpareigojantis ugdyti ir gilinti mokinių vertybines (patriotines, pilietines, kt.) nuostatas. Gimnazijos statuso įgijimas 2015 m. buvo susijęs su įvairiapusiu visos veiklos geru įvertinimu. Daugumos šių mokyklą lankančių mokinių šeimų socialinė-ekonominė padėtis yra vidutinė. Gimnazijos strateginio plano nuostatos gerai dera su nacionaliniais švietimo tikslais, išdėstytais „Valstybinėje švietimo strategijoje 2013–2020 metams“ bei Geros mokyklos koncepcijoje. Mokomųjų dalykų santykis ir jų pasiūla gimnazijos ugdymo plane atitinka BUP reikalavimus. 5–8 klasėse mokiniams skiriamas rekomenduojamas minimalus valandų skaičius. Vidurinio ugdymo programos įgyvendinimas organizuojamas kartu su Paluknio Longino Komolovskio gimnazija.

STIPRIEJI GIMNAZIJOS VEIKLOS ASPEKTAI

1. Gimnazijos mokinių socialumas (1.1.1. – 3 lygis). Mokinių socialinis solidarumas ir pilietinis tautinis aktyvumas skatinamas organizuojant socialinę-pilietinę veiklą, stiprinant demokratinę mokyklos kultūrą. Yra parengtas „Mokinių socialinės-pilietinės veiklos organizavimo tvarkos aprašas“, kuriame nurodomos veiklos kryptys. Mokinių socialumas ugdomas organizuojant socialinių ir gyvenimo įgūdžių ugdymo veiklas. 2016 metais mokyklai antrą kartą suteiktas OLWEUS mokyklos vardas. Gimnazija dalyvauja tarptautinėje kvaišalų vartojimo prevencinėje programoje „Sniego gniūžtė“. Ieškoma įdomesnių formų socialumui ugdyti. Atsižvelgiant į savitą mokyklos kontekstą (ugdomi ne vienos tautybės mokiniai), rūpinamasi, kad vaikai suvoktų ir mokėtų priimti

kitas kultūras. Daugumoje stebėtų veiklų mokiniai buvo geranoriški ir tolerantiški vieni kitiems. Minėti veiksmai telkia bendruomenę, kuria sąlygas mokinių asmenybės ir socialinei raidai. Išvada – mokinių dalyvavimas įvairiose gimnazijos veiklose turtina socialinę, jiems svarbią ir aktualią kasdienę patirtį, patiriamus išgyvenimus ir formuoja socialiai atsakingą asmenybę.

2. Mokinių pasiekimų asmeniškumas (1.2.1. – 3 lygis). Gimnazijoje sudarytos tinkamos sąlygos mokinių visapusiškam ugdymui(si), asmeninių poreikių tenkinimui. Vykdomas pakankamai rezultatyvus neformalusis švietimas, mokiniai gausiai ir sėkmingai dalyvauja rajono, šalies bei tarptautiniuose projektuose, konkursuose, olimpiadose ir turi ypatingų asmeninių ir komandinių pasiekimų. Ryškiausi pasiekimai respublikinėje Nacionalinės teisės žinių olimpiadoje, tarptautiniuose ir respublikiniuose dailės konkursuose, rajoninėse olimpiadose, konkursuose, sportinėse varžybose, žaidynėse „Drasūs, stiprūs, vikrūs“, teisinių žinių konkurse „Temidė“. Individualūs mokinio pasiekimai matomi, skelbiami gimnazijos interneto svetainėje, Facebook paskyroje, viešinami gimnazijos erdvėse. Mokiniai skatinami padėkomis, ekskursijomis, viešinant jų pasiekimus seniūnijoje, spaudoje, Facebook'e. Pastangos atskleisti ir plėtoti mokinių gabumus padeda daugumai mokinių pasiekti gerų asmeninių pasiekimų įvairiuose konkursuose, projektuose, varžybose ir olimpiadose.

3. Pagalba mokiniui (2.1.3. – 4 lygis). Mokykla kryptingai teikia pagalbą kiekvienam mokiniui, dirba visi reikalingi pagalbos vaikui specialistai ir kiti pagalbą mokiniui teikiantys darbuotojai. Teikiama visapusiška pagalba mokiniams, turintiems elgesio, lankomumo, pažangumo problemų, ir šių mokinių tėvams. Gimnazijoje ugdomi 20 specialiųjų ugdymosi poreikių turinčių mokinių, su kuriais dirba logopedė, specialioji pedagogė ir socialinė pedagogė. Gimnazijoje kryptingai savo funkcijas atlieka VGK. Ji koordinuoja pagalbos mokiniui teikimą, rūpinasi tinkamu mokinių elgesiu, drausme, lankomumo, pažangumo užtikrinimu. Vertintojai 14,8 proc. stebėtų pamokų pagalbą mokiniui išskyrė kaip stiprųjį pamokos aspektą. Ypač daug dėmesio skiriama mokinių fiziniam ir emociniam saugumui užtikrinti, patyčių, žalingų įpročių prevencijai. Atsižvelgiant į aukščiau pateiktus duomenis, vertintojai daro išvadą, kad pagalba mokiniui šitoje mokykloje šitiems vaikams veiksminga ir yra vienas stipriųjų gimnazijos veiklos aspektų. Mokykla deda nuolatines pastangas, kad kilus ugdymosi, psichologinėms ar socialinėms problemoms, mokiniai visuomet ir laiku sulauktų tinkamos pagalbos.

4. Klasės valdymas (2.2.2. – 3 lygis). Dauguma gimnazijos mokytojų turi sukaupę didelę pedagoginio darbo patirtį, yra įgiję aukštą kvalifikaciją, todėl stebėtose pamokose tinkamai valdė klasę. Mokiniams žinomi susitarimai dėl darbo pamokoje organizavimo. Atsižvelgiant į tai, galima konstatuoti, kad vertintojų stebėtose pamokose pasiektas ir išlaikytas aukštas drausmės lygis, tinkamai reaguota į trukdžius, geri tarpusavio santykiai leido kurti mokymuisi palankų mikroklimatą. Beveik visose (apie 93 proc.) pamokose mokinių drausmė palaikyta tiesioginiu mokytojo valdymu – aiškiais nurodymais, tai užtikrino drausmę ir tvarką, tačiau ne visada panaudotos aktyvaus mokinių mokymosi ir individualių gebėjimų ugdymosi galimybės. Klasės valdymui teigiamos įtakos darė geri mokinių tarpusavio bei dalykiški, pagarba grįsti mokinių ir mokytojų santykiai. Apibendrinus minėtus faktus daroma išvada, kad klasės valdymas yra paveikus ir stiprusis gimnazijos veiklos aspektas.

5. Santykiai ir mokinių savijauta (2.3.2. – 3 lygis). Kasmet atliekami mokinių (pirmokų, penktokų ir naujokų) adaptacijos, sveikatos tyrimus, elektroninių patyčių situacijos gimnazijoje tyrimai. Dauguma pokalbiuose dalyvavusių mokinių bei jų tėvų palankiai vertino mokytojų, administracijos, pagalbos mokiniui specialistų, kitų mokyklos darbuotojų ir mokinių bendravimo santykius. Šiuos teiginius paremia 2016–2017 metų mokyklos pažangos apklausos duomenys. Išorinio vertinimo metu labai gerais santykiais išsiskyrė 18,5 proc. pamokų. Darnūs mokinių tarpusavio santykiai, mandagus elgesys su mokyklos svečiais, darbuotojais stebėti per pertraukas. Bendrieji gimnazijos vidaus tvarkos reikalavimai skelbia, kad mokykloje yra laikomasi sutartų taisyklių ir elgesio standartų, skatinamas bendruomeniškumas ir pagarbus elgesys tarp lyčių ir įvairių tautybių mokinių. Darytina išvada, kad gimnazija kuria palankią ugdymo(si) aplinką, kurioje dauguma mokinių jaučiasi

saugiai, pasitiki savimi bei kitais, todėl santykiai ir mokinių savijauta išskirti kaip stiprioji mokyklos veiklos sritis.

6. Veiklos, įvykiai ir nuotyčiai (2.3.2. – 3 lygis). Akcentuotina: įvairiapusė, visą gimnazijos bendruomenę įtraukianti prevencinė veikla; tarptautinių prevencinių projektų vykdymas; popamokinio ugdymo įvairovė ir kokybė; aktyvus dalyvavimas olimpiadose, konkursuose, projektuose, kituose renginiuose. Vertinimo metu stebėta prasminga, į mokinių poreikių tenkinimą nukreipta gimnazijos neformaliojo švietimo veikla. Kasmet mokiniams teikiama būrelių pasiūla, klasių auklėtojai aiškinasi mokinių nuomonę apie mokyklos veiklas ir renginius. Gimnazijos veiklos plano duomenimis, neformaliajam švietimui buvo panaudota 77,8 proc. val. Pagrindinės gimnazijos neformaliojo švietimo veiklos kryptys orientuotos į saviraiškos programas: meniniai gebėjimai, etninė kultūra, technologijos; pilietiškumas, kraštotylinė veikla; ekologine veikla; sportas, sveika gyvensena. Bendruomenė yra iniciatyvi, dalyvauja rajoniniuose, respublikiniuose, tarptautiniuose projektuose bei renginiuose, skatinančiuose vertybinių nuostatų formavimąsi. Tinkamai išnaudojamos neformaliojo švietimo ir mokinių sveikatinamo galimybės.

7. Lyderystė (4.1.2. – 3 lygis). Lyderiais įvardijami mokytojai, vadovaujantys metodinėms grupėms, Metodinei tarybai, įgyvendinantys projektus, ugdymo turinio naujoves bei skleidžiantys savo gerąją darbo patirtį gimnazijoje, rajone. Mokiniai kaip lyderius išskyrė Mokinių tarybos kuratorių, mokyklos direktorių. Mokiniai tvirtino, kad visada jaučia mokytojų bei gimnazijos vadovų palaikymą, skatinimą, motyvavimą, raginimą veikti, organizuoti, įsitraukti į įvairias veiklas. Gimnazijos vadovai motyvuoja ir darbuotojus, ir mokinius, už pasiekimus, laimėjimus padėkos raštais. Gimnazijoje kuriamos palankios sąlygos mokymuisi, mokytojai mokosi iš sėkmių ir nesėkmių, nes turi tinkamas sąlygas eksperimentuoti, tirti savo praktiką ir mokytis iš patirties. Vadovauja atsakingi vadovai, turintys tinkamų vadovavimo įgūdžių. Santykiai gimnazijos bendruomenėje grindžiami savitarpio pasitikėjimu ir supratimu, dauguma sprendimų priimami kolegialiai. Mokytojai pasitiki gimnazijos formaliais lyderiais kaip partneriais ir pagalbininkais. Pažymėtina, kad sprendimų priėmimo būdai ir kultūra gimnazijoje sudaro galimybes įsitraukti daugumai bendruomenės narių. Apibendrinę pateiktus faktus, išorės vertintojai daro išvadą, kad lyderių veikla telkia gimnazijos bendruomenę pažangos siekiams.

8. Mokyklos savivalda (4.1.3. – 3 lygis). Gimnazijos savivaldos atstovai renkami atvirai ir skaidriai. Rengiant gimnazijos veiklos dokumentus, svarstant materialinių išteklių panaudojimo ir turtinimo klausimus, numatant priemones strateginiams tikslams pasiekti, administracija bendradarbiauja su savivaldos grupėmis, stengiasi atstovauti visų gimnazijos bendruomenės narių interesams. Gimnazijos vadovų santykiai su savivaldos atstovais grindžiami savitarpio pasitikėjimu, supratimu, nurodant darbų naudą ir prasmę bendriems gimnazijos siekiams. Mokinių savivalda inicijuoja ir organizuoja dalį gimnazijos tradicinių ir netradicinių renginių arba prisideda prie jų organizavimo. Savivaldos iniciatyvos ir sprendimai reikalingi, prasmingi, jie teigiamai veikia gimnazijos gyvenimo kokybę. Tai yra stiprusis gimnazijos veiklos aspektas.

9. Veikimas kartu (4.2.1. – 3 lygis). Bendradarbiavimo kultūra paveiki. Mokyklos personalas laiko save viena komanda, didele šeima. Tai solidari bendruomenė, kurios santykiai grindžiami geranoriškumu vienas kitam ir kolegialia pagalba. Papildomiems, atskiroms pareigybėms nepriskirtiems darbams atlikti buriamos atskiros grupės. Įvairių grupių nariai bendradarbiauja rengdami gimnazijos strateginį, metinį veiklos ir ugdymo planus, skirstant išteklius, lėšas mokymo priemonėms įsigyti, organizuojant renginius, akcijas, išvykas, ugdymo karjerai ir projektines veiklas, tačiau už veiklos, ugdymo planų rengimą atsakomybę prisiima gimnazijos vadovai. Gimnazijoje kolegialus mokymasis lankstus. Dauguma pedagogų suvokia mokymosi vieniems iš kitų prasmę. Prasmingas mokymasis, probleminių klausimų sprendimas ir problemų analizavimas vyksta metodinių grupių, Metodinės tarybos, Mokytojų tarybos susirinkimuose, profesiniais atradimais su kolegomis dalijasi mokytojai lyderiai. Pedagogai kvalifikacijos tobulinimo renginius renkasi atsižvelgdami į tai, kas aktualu einamaisiais mokslo metais. Mokytojai mokosi drauge dalydamiesi atradimais, sumanymais, dalyvaudami projektinėje veikloje, skleisdami savo gerąją darbo patirtį ne

tik rajone, bet ir šalyje. Tačiau ši veikla retai reflektuojama su kolegomis, aptariant pamokų sėkmę ir jų tobulinimo galimybes. Mokytojų dalijimasis patirtimi apie pamokos kokybę ir sistemingas mokymasis vieniems iš kitų mokant tuos pačius mokinius būtų labai naudingas.

10. **Mokyklos tinklaveika (4.2.3. – 3 lygis).** Bendruomenės nariai supranta, jog yra stiprus ryšys tarp to, kas vyksta bendradarbiaujant su kitomis institucijomis ir mokinių pasiekimais. Šis procesas vyksta planingai, sutartos aiškios procedūros planuojant ir įgyvendinant susitikimus. Pasitelkiant kitų institucijų materialinius ir intelektualinius išteklius, tinkamai ir pakankamai kūrybiškai ugdomos ir plėtojamos mokinių bendrosios ir dalykinės kompetencijos, įgalinamas pedagogų profesinis tobulėjimas. Išvada – lanksti ir paveiki partnerystė su įvairiomis institucijomis ir socialiniais partneriais praplečia mokinių formalųjį ugdymą ir neformalųjį švietimą ir sudaro geras prielaidas mokinių saviraiškai bei jų socialinių ir kultūrinių gebėjimų ugdymui, padeda kompleksiskai siekti mokyklos tobulinimo tikslų.

TOBULINTINI GIMNAZIJS VEIKLOS ASPEKTAI

1. **Pažangos pastovumas (1.2.1. – 2 lygis).** Išorinio vertinimo metu pažangos pastovumas kaip stiprusis pamokos aspektas išskirtas 7 (12,96 proc.) pamokose, kaip tobulintinas – 18 (33,3 proc.). Mokinių pažangos pastovumą užtikrinti trukdo nepakankamas dėmesys pažangos matavimui pamokoje, kurį vertintojų komanda išskiria kaip tobulintiną aspektą. Kiekvieno mokinio individuali pažanga ir pasiekimai labai patenkinamai ir prastai įvertinti – 57,4 proc. pamokų. Atkreiptinas dėmesys, jog daugumoje pamokų pažangai pamatuoti trūko aiškių, konkrečių pasiekimų vertinimo kriterijų. Pastebėtina, kad mokinių pažanga nebuvo sistemingai atpažįstama ir matuojama. Tikėtina, kad tam poveikį darė mokymosi uždaviniuose ne visada suformuluoti pamatuojami rezultatai bei neaptarti vertinimo kriterijai, pagal kuriuos mokiniai galėtų objektyviai įvertinti savo darbą. Tai, savo ruožtu, nesudarė galimybių vertinti kompetencijas aptariant pasiekimus ir pažangą. Tikslinga atkreipti dėmesį į tai, kad pasiekimų ir pažangos planavimas turi būti grindžiamas informacija apie mokinio turimą bei įgytą kompetencijų lygį, jo pasiekimų įrodymais ir dialogu su mokiniu. Gimnazija turi potencialių galimybių susitarti dėl pažangos ir pasiekimų vertinimo ir fiksavimo pamokoje strategijų ir būdų, pamatuojamų, į rezultatą, aukštesnius mokinių gebėjimus orientuotų pamokos uždavinių kėlimą. Tikėtina, kad tokie susitarimai padėtų atpažinti, pripažinti ir įrodyti mokinio pažangą.

2. **Pamatuojamo pamokos uždavinio formulavimas (2.1.1 – 2 lygis).** Mokytojai, planuodami ugdymo procesą pamokoje orientavosi į dalykinių ir bendrųjų mokinių kompetencijų ugdymą. Beveik visose stebėtose pamokose (94 proc.) mokytojai planavo ugdyti mokinių bendrąsias kompetencijas ir dalyko gebėjimus. Dažniausiai (58 proc.) planuota pamokose ir kitose veiklose ugdyti mokėjimo mokytis kompetenciją. Tačiau tik pavienėse stebėtose pamokose ši kompetencija buvo tikslingai ugdyta. 29 proc. pamokų uždaviniai buvo pamatuoti, formuluoti aiškiai, konkrečiai, numatytas siektinas pamatuojamas išmokimo rezultatas. Kitose stebėtose pamokose buvo nepakankamai aišku, koks turėtų būti veiklos rezultatas. Tik 24 proc. pamokų skelbtas pamokos uždavinys turėjo aiškius, pamatuojamus rezultato vertinimo kriterijus, pagal kuriuos mokytojas ir patys mokiniai galėjo pamatuoti pamokos sėkmingumą. Ugdymo nuoseklumas, prasmingas grįžimas prie pamokos uždavinio stebėtas tik 12,9 proc. pamokų. Vertintojai pastebi, kad nepateikdami konkrečių išmokimo rezultatų mokytojai neišnaudojo galimybių stiprinti mokinių atsakomybę už mokymosi rezultatus, nesudarė tinkamų sąlygų įsivertinti asmeninę pažangą. Tikėtina, kad pamatuojami pamokos uždaviniai, kuriuose būtų tiksliai apibrėžta, kokią veiklą vykdydamas, ką konkrečiai mokins per pamoką išmoks ir kokie išmokimo vertinimo kriterijai, leistų kryptingiau organizuoti ugdymo procesą, motyvuotų mokytojus rinktis įvairesnius ir veiksmingesnius ugdymo(si) metodus. Toks pamokos uždavinio kėlimas padėtų mokiniams suvokti kriterijus, pagal kuriuos bus vertinami jų pasiekimai, o mokytojams suteiktų grįžtamąją informaciją tolimesniam veiklų pamokoje planavimui.

3. Tikėjimas mokinio galiomis (2.2.1. – 2 lygis). Beveik visose stebėtose pamokose mokytojai kėlė mokymosi uždavinius, kuriuose numatytas išmokimo rezultatas atitiko daugumos mokinių galias, tačiau gabūs, sparčiau dirbantys mokiniai retai sulaukė jų galimybes atitinkančių iššūkių. Gimnazijoje nėra praktikos pamokoje suasmeninti pamokos uždavinius, skatinti mokinius formuluoti mokymosi lūkesčius. Dalis mokytojų tiki mokinių kaip asmenybių augimo ir mokymosi galiomis, tačiau tik pavieniais atvejais (11,1 proc. pamokų) jiems sudarytos sąlygos kelti asmeninius mokymosi tikslus: kurti stimuliuojantys iššūkiai, mokytojo nuostatos padėjo formuoti daugumos mokinių siekiams, mokinių skatinimas buvo tikslingas; sudarytos sąlygos išreikšti individualius kūrybinius mokinių lūkesčius. Visi mokiniai pildo pažangos gerinimo lapus ir numato tolimesnio mokymosi žingsnius, tačiau jis planuojamas abstrakčiai. Dėl mokinio pažangos stebėjimo pamokoje susitarimų nėra, palikta mokytojų pasirinkimui. Tikėtina, kad, jei mokytojai suasmenintų pamokoje keliamus uždavinius, sistemingai kurtų mokinio jėgas atitinkančius bei nuolatines pastangas stimuliuojančius iššūkius, mokiniai gebėtų išsakyti, išsikelti individualius, pasitikėjimą savo jėgomis ir sveikas ambicijas liudijančius mokymosi iššūkius.

4. Diferencijavimas, suasmeninimas, individualizavimas (2.2.2. – 2 lygis). Diferencijavimas ir individualizavimas detalai aptartas gimnazijos dokumentuose. Skiriamos konsultacijos mokinių skaitymo įgūdžiams gerinti pradinėse klasėse. Trumpalaikės konsultacijos teikiamos mokiniams, kurie nepasiekia lietuvių kalbos, matematikos ir kitų dalykų pagrindinio ugdymo bendrojoje programoje numatyto patenkinamo lygio. Stebėtose pamokose veiksmingo diferencijavimo ir individualizavimo bei suasmeninimo fiksuoti pavieniai atvejai. Diferencijuotų užduočių gabiesiems mokiniams skyrimo atvejų buvo fiksuota tik 2 pamokose (3,7 proc.). Žemiausiai įvertinti pamokos komponentai – vertinimas ugdant bei kiekvieno mokinio pasiekimai ir pažanga, todėl tikėtina, kad nepakankamas formuojamojo vertinimo strategijų taikymas (ypač grįžtamojo ryšio, išmokimo stebėjimo) nesudarė sąlygų išsiaiškinti diferencijavimo, suasmeninto mokymo(si) poreikių, ir yra viena iš nepakankamo diferencijuoto ir suasmeninto ugdymo pasekmių. Jei mokytojai, pripažindami mokinių skirtumus, labiau atsižvelgtų į jas organizuodami mokymą(si) pamokoje, dažniau taikytų įvairius nenuolatinius mokinių grupavimosi pagal jų mokymosi poreikius būdus, labiau suasmenintų mokymąsi, parengtų užduotis atsižvelgdami į mokinių mokymosi lygius, skatintų mokinius kelti individualius ugdymosi tikslus, sudarytų sąlygas rinktis temas, užduotis, problemas, mokymosi būdus ir tempą, tinkamai taikytų formuojamojo vertinimo strategijas, mokiniai prisiimtų didesnę atsakomybę už savo mokymąsi, jų pasiekimai būtų geresni, o pažanga spartesnė.

5. Vertinimas ugdymui vidutiniškas (2.4.1. – 2 lygis). Mokinių pasiekimų ir pažangos vertinimas apibrėžtas 2017–2019 m. m. mokyklos Ugdymo plane parengtas Mokinių pasiekimų ir pažangos vertinimo tvarkos aprašas. Tačiau aprašas daugiau teorinio pobūdžio, mažai atspindi, kaip konkrečiai vertinama gimnazijoje, kokie susitarimai priimti dėl mokinių pasiekimų ir pažangos vertinimo formų dermės užtikrinimo. Pamokose fiksuotas tik pažymių ir kaupiamųjų taškų ir(ar) balų naudojimas bei mokinių įsivertinimas. Nustatyta, kad vertinimas planuojamas formaliai, nekonkretizuojamas. Iš stebėtų 54 pamokų net 26 pamokose (48 proc.) vertinimas ir įsivertinimas akcentuotas kaip tobulintinas aspektas. Dalyje (59,3 proc.) pamokų mokinių pasiekimų ir pažangos vertinimas buvo nesistemiškas, trūko vertinimo būdų ir formų įvairovės, stokota vertinimo sprendimų pagrįstumo, rezultatų analizės ir aptarimo su mokiniais bei tikslingo vertinimo metu surinktos informacijos naudojimo tolimesnės veiklos planavimui, neaptarti vertinimo kriterijai. Tikėtina, kad mokiniai geriau suprastų savo poreikius ir mokymosi procesą, gebėtų pasirinkti sau tinkamiausius mokymosi būdus, prisiimtų daugiau atsakomybės už mokymąsi, stiprėtų jų motyvacija, jeigu mokytojai, planuodami pamokas, formuluotų konkrečius, į išmokimo rezultatą orientuotus pamokos uždavinius, numatytų aiškius vertinimo kriterijus, juos aptartų su mokiniais, teiktų pažangą skatinantį grįžtamąjį ryšį, taikytų įvairias vertinimo strategijas bei skirtų laiko pamokos aptarimui ir kiekvieno mokinio mokymosi sėkmės vertinimui.